

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Arnoldi Corvini à Belderent J. U. D. Jus Canonicum, Per
Aphorismos Strictim Explicatum**

Corvinus van Beldern, Arnold

Amstelodami, 1663

Executione rei judicatæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10591

rit appellatum, transit in rem judicatam: c. quod ad consultationem. 15. §. taliter. hic. & actionem & exceptionem producit. c. i. c. 2. locinostri. 35. qu. 9. c. cum inter. 13. hic.

In rem judicata in non transit sententia, quæ impugnari potest: ut est ea, quæ contra matrimonium, c. lator. 7. & ibi Gloss. ad verb. permanere. c. tenor. 10. c. consanguinei. 11. hic. & ibi Panorm. & ad c. ex litteris. n. 12. de cons. & affin. aut pro matrimonio, in gradu prohibito contracto, lata: d. c. consanguinei. & c. tenor. fac. e. fin. c. videtur. 3. qui matrim. accus. poss. quæ à judge, per sordes aut imperitiam magnam, dicta; puta quoad judicem non transit ea in rem judicatam, omnino quoad partes. Bart. ad l. 1. num. 9. ff. quod quisque. jur. Alex. ibid. num. 19. Angel. num. 3. Franc. ad c. sape. num. 43. & seq. de appell.

Talis judge, si per sordes male judicavit, partilæsa tenetur in litis æstimationem; l. fin. C. de pœn. jud. mal. jud. ubi Gloss. Salic. si per imperitiam, in factum actione convenitur, & in quantum judicantis religioni visum fuerit, condemnatur; l. si Index. 6. ff. de var. & extr. cogn. l. 15. ff. de judic. & insuper ex hoc jure ab executione officii per annum suspenditur: interim à divinis arcetur; si iis se ingesserit, irregularitatis laqueo innodatur; à quo non nisi per Pontificem summum liberari potest. c. 1. hic. in 6.

De executione rei judicatæ.

T I T. XXXV.

VT ante sententiam Executio fieri non debet contra debitorem, c. significante. 69. de appell. l. 1. C. de execut. rei jud. sic contra, postquam sententia lata est, maximè si transferit in rem judicatam, Executio differri non debet: c. 3. sicut. 2. qu. 1. non obstante exceptione, d. c. sicut. quæ puta in continenti probari nequit. c. veniens. 38. de

de testib. & attestat. c. literas. 12. de restit. spol. l. 3. §. ibidem. ff. ad exhib.

Fieri debet executio ab eo Iudice, qui sententiam tulit; sive Ordinario, c. si quis contra. 4. §. fin. de foro comp. sive Delegato; c. significasti. 7. de offic. jud. deleg. Qui & Ordinario sententiam suam exequi mandare potest: c. pastoralis. 28. §. quia verò. de offic. deleg. c. de cætero. 5. de sent. & c. jud. Isque eam executioni mandabit, licet ipsi videatur injusta. d. c. pastoralis. 28. §. quia verò. non si nulla. Tum enim quæstionem ad judicem, qui sententiam tulit, deferet. d. c. de cætero. 5.

Fit executio aliter in *actione personali*, aliter in *actione reali*.

In Reali facienda statim post decendum; c. cum Bertholdus. 18. eod. c. cum d. lectus. 32. de elect. c. significaverunt. 36. de testib. & attest. In personali, non nisi post emenda quatuor mensium spatia. c. quarenti. 26. de offic. jud. deleg. c. quod ad consultationem. 15. de sent. & re jud.

Quod tamen quadrimestre tempus nonnunquam personarum locorumque qualitate, & aliis circumstantiis consideratis, arctari extendique à Iudice potest. d. c. quod ad consultationem. l. 2. ff. de re jud.

Executionem aliter facit *Iudex secularis*, aliter *Ecclesiasticus*.

Ille; primò bona mobilia & se moventia capi jubet; secundò immobilia; tertio ad nomina, sive jura, id est, ad ea quæ debentur condemnato, modò sint liquida & confessa, pervenit; si dare recusat, manu militari cogit. vid. l. à Divo Pio. 15. ff. eod. l. qui restituere. 68. ff. de rei vend.

Hic; pro conditione & statu personæ victæ, vel suspendit, vel deponit, velexcommunicat; vel degradat: si ea censura Ecclesiastica non paret, brachium seculare implorat. c. cum nobis ab homine. 10. de judic. Iudicem secularrem auxilium denegantem excommunicat. c. 1. de offic. jud. ord. Dd. in c. quoniam. 14. eod. c. statuimus. 2. de maledic.

Qui executionem injustam putat, precibus, non vi tentare debet, an ea, donec superior Magistratus consulatur, differri possit. c. si quando. 8. c. pastoralis. 28. §. quia vero de offic. deleg.

De appellationibus.

T I T. XXXVI.

Quia, ut diximus, sententia à qua appellatum, non transit in rem judicatam, nec propterea executioni tradi debet; c. venientes. 19. de jurejur. cum propter superioris auctoritatem, tum etiam quia nihil est post appellationem innovandum; c. dilecti &c. 52. hic. tot. tit. nihil appell. pend. innov. ideo de Appellationibus dicemus.

Est appellatio, à minore Iudice ad majorem, ratione gravaminis, facta provocatio. c. i. c. 28. anteriorum. 2. qu. 6.

Est vel Iudicialis, vel Extrajudicialis. Clem. 3. hic.

Hec est, quæ extra judicium ad superiorem, vel ab instanti, ut quia beneficium alteri in præjudicium meum collatum; c. concertationi. 8. eod. in 6. vel à futuro gravamine, ut ne fiat eleætio, postulatio, beneficii collatio; c. consideramus. 10. c. cum nobis. 19. c. auditis. 29. de elect. in possessione mea turber; c. bona. 51. hic. suscipitur. not. in d. c. bona. 51.

Hoc enim jure à quocunque gravamine, etiam extrajudiciali, rectè appellatur. c. 3. &c. super. 12. eod. c. concertationi. 8. eod. in 6. c. 18. non ita. 2. qu. 6.

Est extrajudicialis appellatio duplíciter consideranda: primò, quando non à judice appellatur, sed à parte extra judicium; d. c. bona. 51. ubi Dd. secundò, quandò à judice procedente extrajudicialiter appellatur. Philip. Franc. in d. c. bona. num. 7.

Facienda hæc appellatio ad Iudicem Ordinarium, coram quo, cum ordinariâ viâ est litigandum, adversarius est vocandus; non ad Iudicem appellationis; c. cum sit